

ΣτΕ 2341/2009 Τμ. Ε΄

Θέμα : Ακίνητα περιοχής Μακρυγιάννη – ΔΣ Γρανάδας

Περίληψη

Με τη ΔΣ της Γρανάδας επιβάλλεται η προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, στην οποία περιλαμβάνονται μεμονωμένα οικοδομήματα και αρχιτεκτονικά σύνολα και τόποι και η μέριμνα για την ένταξη των προστατευόμενων αυτών στοιχείων στην οικονομική και κοινωνική ζωή του οικείου οικισμού και για την κατά το δυνατόν εναρμόνισή τους με τον πολεοδομικό ιστό του οικισμού. Ακίνητα μνημεία που ανάγονται σε περίοδο προγενέστερη των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία λόγω της σημασίας τους, η οποία μπορεί να αναφέρεται και στην αρχιτεκτονική αξία τους. Ως μνημεία χαρακτηρίζονται και ακίνητα αναγόμενα στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών, εφ' όσον η σημασία τους είναι ιδιαίτερη. Κατά τον χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους ούτε τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών. Η νομιμότητα των σχετικών διοικητικών πράξεων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου. Νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη η προσβαλλομένη πράξη περί μη χαρακτηρισμού ως μνημείων κτηρίου και κτηριακού συνόλου στην περιοχή Μακρυγιάννη στην Αθήνα και οι αντίστοιχες άδειες κατεδάφισής τους για τις ανάγκες ανέγερσης του Νέου Μουσείου Ακρόπολης (μειοψ.).

Κείμενο Απόφασης :

ΣτΕ 2341/2009 Τμ. Ε΄ [Ακίνητα περιοχής Μακρυγιάννη - ΔΣ Γρανάδας]

Πρόεδρος: Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος ΣτΕ

Τα μέλη των συλλογικών οργάνων της Διοικήσεως δεν παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης και όταν γενικότερα, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί εύλογα η υπόνοια ότι έχουν ήδη σχηματισμένη και συνεπώς, προειλημμένη γνώμη για την υπόθεση. Το κοινό όργανο της παρ. 6 του άρθρου 50 Ν 3028/2002 αποτελεί πολυπρόσωπο, ειδικό, επιστημονικό κυρίως όργανο με γενικότερο όμως επιτελικό χαρακτήρα, συγκροτούμενο από υπηρεσιακούς παράγοντες, αλλά και επιστήμονες πλείστων ειδικοτήτων, εν όψει των ποικίλων αρμοδιοτήτων του που άπτονται γενικότερων ζητημάτων προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η προβλεπόμενη συγκρότηση του συμβουλίου υπό την προεδρία του εκάστοτε Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου δεν εγείρει, μόνη αυτή, ζήτημα μεροληψίας λόγω της ιδιότητος του Γεν.

Γραμματέα ως πολιτικού προσώπου. Το γεγονός ότι μέλος του κοινού οργάνου της παρ. 6 του άρθρου 50 Ν 3028/2002 έχει και την ιδιότητα μέλους του ΔΣ του Οργανισμού Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακρόπολης (ΟΑΝΜΑ) δεν θεμελιώνει προσωπικό συμφέρον σε σχέση με τον χαρακτηρισμό των ενδίκων κτηρίων ως διατηρητέων, ούτε αρκεί αυτό και μόνο για να θεμελιώσει υπόνοιες ως προς το αμερόληπτο της κρίσεώς του κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ως μέλους του ΚΑΣ – ΚΣΝΜ, δεδομένου ότι οι αρμοδιότητες των συλλογικών οργάνων, στα οποία μετέχει το εν λόγω πρόσωπο, αποβλέπουν σε διαφορετικούς σκοπούς, οι οποίοι δεν ευρίσκονται εκ προοιμίου σε αντίθεση. Η συμμετοχή σε συλλογικό όργανο προσώπου που έχει κατά το παρελθόν εκφέρει βάσει των ειδικών του γνώσεων επιστημονική γνώμη επί συγκεκριμένου τεχνικού ζητήματος, που δεν επηρεάζει άμεσα την κρίση του συλλογικού οργάνου, δεν επηρεάζει αφ' εαυτής τη σύνθεση του συλλογικού οργάνου. Τα ένδικα υπηρεσιακά σημειώματα του Προϊσταμένου της Δ/σης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ υπέρ του μη χαρακτηρισμού των ενδίκων κτηρίων, δεν θεμελιώνουν κώλυμα συμμετοχής του στην επίμαχη συνεδρίαση του κοινού οργάνου, εφ' όσον εκδόθηκαν μετά τη συνεδρίαση αυτή. Με τη ΔΣ της Γρανάδας επιβάλλεται η προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, στην οποία περιλαμβάνονται μεμονωμένα οικοδομήματα και αρχιτεκτονικά σύνολα και τόποι και η μέριμνα για την ένταξη των προστατευόμενων αυτών στοιχείων στην οικονομική και κοινωνική ζωή του οικείου οικισμού και για την κατά το δυνατόν εναρμόνισή τους με τον πολεοδομικό ιστό του οικισμού. Ακίνητα μνημεία που ανάγονται σε περίοδο προγενέστερη των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία λόγω της σημασίας τους, η οποία μπορεί να αναφέρεται και στην αρχιτεκτονική αξία τους. Ως μνημεία χαρακτηρίζονται και ακίνητα αναγόμενα στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών, εφ' όσον η σημασία τους είναι ιδιαίτερη. Κατά τον χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους ούτε τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών. Η νομιμότητα των σχετικών διοικητικών πράξεων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου. Νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη η προσβαλλομένη πράξη περί μη χαρακτηρισμού ως μνημείων κτηρίου και κτηριακού συνόλου στην περιοχή Μακρυγιάννη στην Αθήνα και οι αντίστοιχες άδειες κατεδάφισής τους για τις ανάγκες ανέγερσης του Νέου Μουσείου Ακρόπολης (μειοψ.).

[...] 2. Επειδή με την αίτηση αυτή [...] ζητείται η ακύρωση: α) της υπ' αριθ. .../1.4.2008 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία αποφασίστηκε ο μη χαρακτηρισμός ως μνημείων του κτηρίου στη συμβολή των οδών Α και Β και του κτηριακού συνόλου (κτήρια α', β', γ', δ' και ε') στη συμβολή των οδών ... και ... στην Αθήνα, β) των υπ' αριθ. .../17.7.2008 και .../24.7.2008 πράξεων του Υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ, με τις οποίες κρίθηκε ότι τα ως άνω κτήριο και κτηριακό σύνολο, αντιστοίχως, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν 1577/1985, ώστε να χαρακτηρισθούν ως διατηρητέα, καθώς και των αντιστοίχων από 26.5.2008 υπηρεσιακών σημειωμάτων της Δ/σης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου, κατ' επίκληση των οποίων εκδόθηκαν τα έγγραφα αυτά και γ) των υπ' αριθ. .../5.8.2008 και .../5.8.2008 αδειών κατεδάφισης του Πολεοδομικού Γραφείου του Δήμου Αθηναίων που αφορούν, αντιστοίχως, το κτήριο και το κτηριακό σύνολο, που αναφέρονται παραπάνω. [...]

7. [...] Στην ανωτέρω διάταξη * αποτυπώνεται, όπως έχει ήδη κριθεί, γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερολήπτου κρίσεως κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Κατά την έννοια δε της διατάξεως αυτής, τα διοικητικά όργανα και ειδικότερα, τα μέλη των συλλογικών οργάνων της Διοικήσεως δεν παρέχουν εγγυήσεις αμερολήπτου κρίσεως όχι μόνο όταν έχουν είτε προσωπικό συμφέρον από την έκβαση της συγκεκριμένης υποθέσεως είτε ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιαφερομένους, αλλά και όταν γενικότερα, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί εύλογα η υπόνοια ότι έχουν ήδη σχηματισμένη και συνεπώς, προειλημμένη γνώμη για την υπόθεση (ΣτΕ Ολ 2175/2004). [...] Όπως προκύπτει από τις πιο πάνω διατάξεις ** και διευκρινίζεται και από την εισηγητική έκθεση του νόμου, το κοινό όργανο της παρ. 6 του άρθρου 50 αποτελεί πολυπρόσωπο, ειδικό, επιστημονικό κυρίως όργανο που έχει όμως και γενικότερο επιτελικό χαρακτήρα, συγκροτούμενο από υπηρεσιακούς παράγοντες, αλλά και από επιστήμονες πλείστον ειδικοτήτων, εν όψει και των ποικίλων συναφών αρμοδιοτήτων του που άπτονται γενικότερων ζητημάτων προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Εν όψει τούτων, η προβλεπόμενη στην ως άνω διάταξη του άρθρου 50 συγκρότηση του συμβουλίου υπό την προεδρία του εκάστοτε Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου δεν εγείρει, μόνη αυτή, ζήτημα μεροληψίας λόγω της ιδιότητος του Γενικού Γραμματέα ως πολιτικού προσώπου, ώστε να αντίκειται σε αρχές που απορρέουν από το Σύνταγμα ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Συνεπώς, οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί περί παραβίασεως αρχών της αμεροληψίας και του κράτους δικαίου και των άρθρων 4 παρ. 1 του Συντάγματος , 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και 7 παρ. 1 του Ν 2690/1999 , που προβάλλονται με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

9. Επειδή εξ άλλου στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο Καθηγητής Χ διορίσθηκε, υπό την ιδιότητα του πολιτικού μηχανικού και Καθηγητή του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Ανέγερσης του Νέου Μουσείου Ακρόπολης, με την υπ' αριθ. .../5.11.2004 (ΦΕΚ Β' 1652) απόφαση της Αναπληρώτριας Υπουργού Πολιτισμού, μετέχει δε υπό την ιδιότητα του Καθηγητή του ΕΜΠ, ως μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων (ΚΣΝΜ). Με την ιδιότητα αυτή έλαβε μέρος στην επίμαχη συνεδρίαση του κοινού οργάνου ΚΑΣ – ΚΣΝΜ της 27ης Μαρτίου 2008, κατά την οποία το όργανο αυτό γνωμοδότησε υπέρ του μη χαρακτηρισμού των ενδίκων ακινήτων ως διατηρητέων μνημείων, με πράξη που έγινε τελικά αποδεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Το γεγονός όμως ότι το μέλος αυτό του κοινού οργάνου έχει και την ιδιότητα του μέλους του ΔΣ του ΟΑΝΜΑ, δεν θεμελιώνει προσωπικό συμφέρον σε σχέση με τον χαρακτηρισμό των επίμαχων κτηρίων ως διατηρητέων, για τον οποίο γνωμοδότησε το κοινό όργανο, ούτε αρκεί, αυτό και μόνο, για να θεμελιώσει υπόνοιες ως προς το αμερόληπτο της κρίσεώς του κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ως μέλους του ΚΑΣ – ΚΣΝΜ, ώστε να συντρέχει κώλυμα συμμετοχής του στη συνεδρίαση του οργάνου αυτού κατά τις διατάξεις που αναφέρονται στη σκέψη 7 δεδομένου ότι οι αρμοδιότητες των συλλογικών οργάνων, στα οποία μετέχει ο προαναφερόμενος, αποβλέπουν σε διαφορετικούς σκοπούς, οι οποίοι δεν ευρίσκονται εκ προοιμίου σε αντίθεση (ΣτΕ Ολ 2175/2004). Εξ άλλου, η συμμετοχή σε συλλογικό όργανο προσώπου που έχει κατά το παρελθόν εκφέρει, βάσει των ειδικών του γνώσεων, επιστημονική γνώμη επί συγκεκριμένου τεχνικού ζητήματος που δεν επηρεάζει

άμεσα την κρίση του συλλογικού οργάνου, δεν επηρεάζει, αφ' εαυτής, τη σύνθεση του συλλογικού αυτού οργάνου (πρβλ. ΣτΕ 3757/2007 επτ.). Συνεπώς, το γεγονός ότι ο ανωτέρω καθηγητής είχε συντάξει την από 23.11.2007 έκθεση πραγματογνωμοσύνης για το κτηριακό συγκρότημα στη συμβολή των οδών ... και ... 21 για λογαριασμό του ΟΑΝΜΑ δεν συνιστά, αυτό και μόνο, στοιχείο από το οποίο μπορεί να συναχθεί έλλειψη αμερόληπτης κρίσης κατά την εξέταση του επίδικου ζητήματος του χαρακτηρισμού του συγκροτήματος αυτού ως διατηρητέου, δεδομένου μάλιστα, ότι το ζήτημα της στατικής ανεπάρκειάς του είναι διαφορετικό του χαρακτηρισμού ή μη του συγκροτήματος αυτού ως μνημείου, ο οποίος χωρεί βάσει των επιστημονικών κριτηρίων του άρθρου 6 παρ. 1 περ. β' και γ' του Ν 3028/2002 . Τέλος, ούτε το γεγονός ότι το ανωτέρω μέλος είχε κατά το παρελθόν εκφράσει γνώμη υπέρ του αποχαρακτηρισμού του διατηρητέου στην οδό ... συνιστά λόγο κακής σύνθεσης του οργάνου ΚΑΣ – ΚΣΝΜ, δεδομένου ότι η γνώμη αυτή δεν αφορά τα επίμαχα, αλλά διαφορετικό κτίριο με διαφορετικά χαρακτηριστικά. Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται κακή σύνθεση του κοινού οργάνου ΚΑΣ – ΚΣΝΜ λόγω της συμμετοχής του ανωτέρω μέλους Χ, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, ο Ψ, ο οποίος διορίστηκε, υπό την ιδιότητα του Αρχιτέκτονα Μηχανικού και εκπροσώπου του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ, ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Ανέγερσης του Νέου Μουσείου Ακρόπολης, με την υπ' αριθ. .../5.11.2004 (ΦΕΚ Β' 1652) απόφαση της Αναπληρώτριας Υπουργού Πολιτισμού, μετέχει ως μέλος του ΚΑΣ (αρχιτέκτονας υπάλληλος του ΥΠΕΧΩΔΕ) υπό την ιδιότητά του ως Προϊσταμένου της Δ/σης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ, με την οποία έλαβε μέρος στη συνεδρίαση του κοινού οργάνου ΚΑΣ – ΚΣΝΜ της 27ης Μαρτίου 2008, κατά την οποία εκδόθηκε η γνωμοδότηση υπέρ του μη χαρακτηρισμού των ένδικων ακινήτων ως διατηρητέων μνημείων που έγινε τελικά αποδεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Το γεγονός όμως της συνδρομής στο πρόσωπο του Ψ και της ιδιότητας του μέλους του ΔΣ του ΟΑΝΜΑ δεν αρκεί για να θεμελιώσει υπόνοιες ως προς το αμερόληπτο της κρίσεώς του κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ως μέλους του ΚΑΣ – ΚΣΝΜ, κατά τα ήδη εκτεθέντα. Εξ άλλου, τα από 26.5.2008 Υπηρεσιακά Σημειώματα που συνέταξε ο ίδιος Προϊστάμενος της Δ/σης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ υπέρ του μη χαρακτηρισμού των επίμαχων κτηρίων, δεν θεμελιώνουν κώλυμα συμμετοχής του στην επίμαχη συνεδρίαση του κοινού οργάνου, εφ' όσον πάντως εκδόθηκαν μετά τη συνεδρίαση αυτή. Κατόπιν τούτων, ο λόγος περί κακής συνθέσεως του κοινού οργάνου λόγω της συμμετοχής κατά την επίμαχη συνεδρίαση του Ψ, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμος.

10. Με τις διατάξεις αυτές *** ο συντακτικός νομοθέτης, αναγνωρίζοντας τη σημασία της διαφύλαξης της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας, καθιέρωσε αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών στοιχείων που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν την ιστορική, καλλιτεχνική, τεχνολογική και εν γένει την πολιτιστική κληρονομιά. Η προστασία της κληρονομιάς αυτής συνίσταται στη διατήρηση στο διηνεκές αναλλοίωτων τόσο των παραπάνω μνημείων και κάθε στοιχείου του πολιτιστικού περιβάλλοντος, συνεπάγεται δε τη δυνατότητα επιβολής των αναγκαίων μέτρων και περιορισμών της ιδιοκτησίας για την αποκατάσταση στην αρχική τους μορφή, όταν έχουν φθαρεί από τον χρόνο ή άλλες ανθρώπινες ενέργειες ή άλλα περιστατικά (ΣτΕ Ολ 2801/1991 , 1712/2002, 3050/2004 7μ., 1100/2005, 1445/2006, 3611, 3857/2007).

11. [...] Με τις διατάξεις αυτές **** οι οποίες κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος έχουν υπέρτερη του νόμου τυπική ισχύ, επιβάλλεται η προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, στην οποία περιλαμβάνονται τόσο μεμονωμένα οικοδομήματα, όσο και αρχιτεκτονικά σύνολα και τόποι, κατά τα αναφερόμενα στις διατάξεις αυτές και περαιτέρω, η μέριμνα για την ένταξη των προστατευόμενων αυτών στοιχείων στην οικονομική και κοινωνική ζωή του οικείου οικισμού και για την κατά το δυνατόν εναρμόνισή τους με τον πολεοδομικό ιστό του οικισμού.

12. [...] Εξ άλλου, σύμφωνα και με την εισηγητική έκθεση του ανωτέρω Ν 3028/2002 ως θεμελιώδης αρχή που διέπει τις ρυθμίσεις του τίθεται η ισότιμη αντιμετώπιση των μνημείων, τόσο των αρχαίων όσο και των νεότερων, καθόσον με τον τρόπο αυτό «ικανοποιείται μια από τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής και γίνεται σεβαστή η διαχρονική διάσταση της πολιτιστικής κληρονομιάς». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων ***** τα μνημεία, ως μαρτυρίες του ανθρώπινου βίου, που αφενός αποτελούν αναγκαίο παράγοντα για τη διαμόρφωση και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και των συλλογικών ταυτοτήτων, καθώς και για τη διασφάλιση, χάριν των επερχόμενων γενεών, της ιστορικής συνέχειας και παράδοσης και αφ' ετέρου συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής, συνιστούν ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς, η προστασία της οποίας αποτελεί υποχρέωση της Πολιτείας και συγχρόνως, εν όψει και της διατάξεως του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ήδη ισχύει, ευθύνη και δικαίωμα του καθενός. Ειδικότερα, τα ακίνητα μνημεία που ανάγονται σε περίοδο προγενέστερη των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία λόγω της σημασίας τους, η οποία μπορεί να αναφέρεται μεταξύ άλλων, στην αρχιτεκτονική αξία τους, όπως συμβαίνει με τα οικοδομήματα που σημαδεύουν την εισαγωγή μιας σημαντικής περιόδου της αρχιτεκτονικής στον τόπο μας ή έχουν διακριθεί από την έγκυρη αρχιτεκτονική κριτική, στην αξία τους από πολεοδομική άποψη, προκειμένου για μεμονωμένο κτίσμα ή για κτηριακό συγκρότημα, που αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα μιας ιστορικής φάσης εξέλιξης του οικισμού ή δημιουργεί ανάπτυγμα όψεων και συμβάλλει στην ανάδειξη της εικόνας του αστικού τοπίου και στην ιστορική αξία τους, όταν πρόκειται για ακίνητο ή χώρο που συνδέεται με την πολιτική ή κοινωνική ή οικονομική ιστορία του νεότερου ελληνικού κράτους ή ορισμένης περιοχής και η διατήρησή του συμβάλλει στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης. Εξ άλλου, ως μνημεία χαρακτηρίζονται για τους ίδιους λόγους και ακίνητα αναγόμενα στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών, εφ' όσον όμως η σημασία τους για ένα ή περισσότερους από τους παραπάνω λόγους είναι ιδιαίτερη. Περαιτέρω, κατά τον χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους, ούτε η τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, αφού η επιδιωκόμενη με τις ανωτέρω διατάξεις διαφύλαξη, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, του προστατευόμενου εννόμου αγαθού αποτελεί υποχρέωση της Διοικήσεως, κατά ρητή συνταγματική επιταγή. Τέλος, η νομιμότητα των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή, τόσο ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας όσο και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου, εφ' όσον από τα στοιχεία του φακέλου διαπιστώνεται, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας, η συνδρομή ή μη των κριτηρίων που προβλέπονται από τον νόμο για τον χαρακτηρισμό (βλ. ΣτΕ 3050/2004 7μ., 1100/2005, 1445/2006, 3611, 3857/2007). [...]

14. Επειδή όπως προκύπτει από το οικείο πρακτικό, το κοινό όργανο ΚΑΣ – ΚΣΝΜ, στη γνωμοδότηση του οποίου ερείδεται η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, αξιολόγησε τα επίμαχα κτήρια με εκτενή αναφορά στην αρχιτεκτονική, την πολεοδομική και την ιστορική αξία τους, αφού εξέτασε τα μορφολογικά και αρχιτεκτονικά στοιχεία των κτηρίων αυτών και τη θέση τους στον περιβάλλοντα χώρο του Μουσείου, για τη διαμόρφωση του οποίου είχε κηρυχθεί και συντελεσθεί η αναγκαστική απαλλοτρίωσή τους, σε αντίθεση προς τα υφιστάμενα στον ίδιο χώρο διατηρητέα κτήρια επί της Διον. Αρεοπαγίτου, καθώς και τα στοιχεία των κτηρίων αυτών με τα πολεοδομικά χαρακτηριστικά της πέριξ περιοχής, κατά συνεκτίμηση των σχετικών εισηγήσεων και προτάσεων των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού, τόσο εκείνων, με τις οποίες έγινε δεκτό ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού, όσο και των αντιθέτων, καθώς και των γνωμοδοτήσεων και στοιχείων που υπήρχαν στο σχετικό φάκελο και των απόψεων που εξέθεσαν ενώπιόν του οι ενδιαφερόμενοι. Με τα δεδομένα αυτά η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, η δε ορθότητα της ουσιαστικής αξιολόγησης των πραγματικών δεδομένων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται περαιτέρω στον ακυρωτικό δικαστικό έλεγχο. Επομένως, είναι απορριπτέοι οι λόγοι, με τους οποίους υποστηρίζεται το αντίθετο. Εξ άλλου, ο ισχυρισμός ότι το κτήριο επί των οδών ... και ... ανάγεται σε περίοδο προγενέστερη της τελευταίας εκατονταετίας, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν αποδεικνύεται κατά την πραγματική του βάση, είναι πάντως αλυσιτελής, εφ' όσον σύμφωνα με όσα εκτίθενται ανωτέρω, κρίθηκε αιτιολογημένως ότι δεν προκύπτει η συνδρομή των αναφερομένων στη σημασία του κτηρίου αυτού προϋποθέσεων που απαιτούνται, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη σκέψη 12 και για τον χαρακτηρισμό ως μνημείων των προγενέστερων της εκατονταετίας ακινήτων. Εν όψει όλων αυτών, παρίστανται επαρκώς αιτιολογημένες και οι συμπροσβαλλόμενες πράξεις του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, με τις οποίες κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των επιμάχων κτηρίων ως διατηρητέων, δεδομένου και ότι η αντίθετη γνώμη της ΕΠΑΕ διατυπώνεται αορίστως, χωρίς επίκληση οποιουδήποτε λόγου ή στοιχείου και συνεπώς, δεν ανέκυπτε υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως των ανωτέρω πράξεων, οι οποίες βρίσκουν έρεισμα στα λοιπά στοιχεία του φακέλου. Συνεπώς, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως. Κατά τη γνώμη όμως της Συμβούλου Α. Σακελλαροπούλου και του Παρέδρου Θ. Αραβάνη, εν όψει της εισηγήσεως της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων για το αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον του κτηρίου επί των οδών ... και ... και των κτιρίων (γ) και (ε) του κτηριακού συνόλου επί των οδών ... και ... και των επισημάνσεων Καθηγητών – αρχιτεκτόνων, μελών του Συμβουλίου και της Σχολής Αρχιτεκτόνων, ότι τα επίμαχα κτήρια λειτουργούν ως στοιχεία οριοθέτησης των γωνιών του ΟΤ του Νέου Μουσείου Ακρόπολης, συμπληρωματικά του κτηρίου Weiler, υποστηρίζοντας με τον τρόπο αυτό την ένταξη και του σύγχρονου κτηρίου του ΝΜΑ στον πολεοδομικό ιστό της πόλης και μάλιστα, σε τμήμα της που απολαύει ιδιαίτερης προστασίας εν όψει της κηρύξεώς του ως αρχαιολογικού χώρου και συγκεντρώνει σημαντικό αριθμό διατηρητέων κτηρίων χαρακτηρισμένων από το ΥΠΕΧΩΔΕ (στις οδούς Καβαλλότι, Μητσαίων, Χατζηχρήστου) η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού αιτιολογείται πλημμελώς, δεδομένου και ότι η ανέγερση του ΝΜΑ έχει ολοκληρωθεί και η απαλλοτρίωση των επίδικων κτηρίων δεν εμποδίζει την αξιοποίησή τους για τις ανάγκες του ΝΜΑ. [...]

[Απορρίπτει την αίτηση.]

* Άρθρο 7 παρ. 1-2 Ν 2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας – ΦΕΚ Α΄ 45).

** Άρθρα πρώτο παρ. 4 Ν 2260/1994 (ΦΕΚ Α΄ 204), 50 και 52 παρ. 1 Ν 3028/2002 (ΦΕΚ Α΄ 153).

*** Άρθρο 24 παρ. 1 και 6 Συντ .

**** Άρθρα 1, 3-4, 10-11 Ν 2039/1992 (Διεθνής Σύμβαση Γρανάδας 1985, ΦΕΚ Α΄ 61).

***** Άρθρα 1-3 και 6 Ν 3028/2002 (ΦΕΚ Α΄ 153).

Δημοσίευση

Ste.gr